

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 357/2025-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **G.P.R. spol. s r. o.**, Rybníčná 40/E, Bratislava, zastúpenej Lacko & Partners s.r.o., Miletičova 46, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 49Ek/2417/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v exekučnom konaní s tým, že okresnému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prieťahov a jej bude priznané finančné zadosťučinenie 6 700 eur a náhrada trov právneho zastúpenia 4 167,07 eur.

2. Sťažovateľka sa ako oprávnená návrhom z 18. novembra 2024 na základe platobného rozkazu, ktorého právoplatnosť bola vyznačená v tento deň, v exekučnom konaní proti povinnej obchodnej spoločnosti domáha vymoženia 241 400 eur s príslušenstvom. Povinná 17. decembra 2024 navrhla exekúciu zastaviť. Sťažovateľka sa k tomuto návrhu vyjadrila 20. decembra 2024. O návrhu povinnej nebolo rozhodnuté, čo sťažovateľka 17. marca 2025 namietla sťažnosťou podanou predsedovi súdu. Okresný súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie uznesením vyššieho súdneho úradníka z 24. marca 2025 zamietol. Proti tomu podala sťažovateľka a povinná sťažnosť, o ktorých do podania ústavnej sťažnosti nebolo rozhodnuté, hoci okresný súd stranám na vyjadrenie doručoval ich sťažnosti, pričom vyjadrenie strán k ich sťažnostiam boli okresnému súdu doručené v priebehu apríla a mája 2025.

3. Sťažovateľka po rozsiahlom opise východiskového skutkového stavu, ktorý je často bezúčelným prepisom podaní strán a rozhodnutí súdov, rovnako hypertrofickou argumentáciou, ktorá je uvedená neadresnou judikatórnou kolážou, dospieva k záveru o porušení jej ústavných práv. Podstata jej argumentácie však spočíva v tom, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie má odkladný účinok, preto o ňom má byť rozhodnuté prednostne, no k tomu nedošlo. Poukazuje na to, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie je snaha povinnej oddialiť splnenie dlhu, a to aj napriek tomu, že zložila zábezpeku v čiastke vymáhaného nároku na osobitný účet exekútora. Sťažovateľka uvádza, že v dôsledku nečinnosti okresného súdu jej nebola zaplatená pohľadávka, ktorá je splatná od 12. februára 2024.

4. K viac ako 20-stranovej ústavnej sťažnosti, ku ktorej je nesúrodo priložených 221 strán príloh, je priložené vyúčtovanie trov právneho zastúpenia, podľa ktorého advokát sťažovateľke v súvislosti s podaním ústavnej sťažnosti neposkytol len štandardné dva úkony právnej služby spočívajúce v príprave a prevzatia zastúpenia a spísania ústavnej sťažnosti za 949,17 eur, ale aj ďalších sedem úkonov právnej služby (dve ďalšie viac ako dvojhodinové porady so sťažovateľkou, vypracovanie právneho rozboru veci, vyčíslenie trov právneho zastúpenia, pričom i prevzatie zastúpenia trvalo viac ako dve hodiny) tak, že trovy právneho zastúpenia majú celkom predstavovať 4 167,07 eur.

II.

5. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Treba vychádzať z toho, že obdobne rozsiahla ústavná sťažnosť sťažovateľky (16 strán) zo 17. marca 2025, ktorá bola spísaná tým istým advokátom, ktorý sťažovateľku zastupuje aj v tomto konaní, bola odmietnutá uznesením ústavného súdu z 30. apríla 2025 (II. ÚS 251/2025). Dôvod odmietnutia je výstižne vysvetlený v bode 6 trojstranového rozhodnutia, podľa ktorého napriek tomu, že v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie má konať okresný súd prednostne, tri mesiace nečinnosti neopodstatňujú záver o porušení ústavných práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote.

6. Vzhľadom na časový odstup od podania predchádzajúcej ústavnej sťažnosti (ani nie tri mesiace) a ani nie mesiac od predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu, osobitne s ohľadom na to, že okresný súd o návrhu povinnej rozhodol uznesením vyššieho súdneho úradníka z 24. marca 2025 a následne priebežne postupoval pri doručovaní sťažností a vyjadrení strán, nemožno dospieť k záveru o tom, že by postupom okresného súdu boli porušené ústavné práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote. Postup okresného súdu v exekučnej veci nebol optimálny, keďže bolo možné očakávať i skoršie rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka o návrhu povinnej. Nie ideálny postup súdu, hoc aj pri rozhodovaní o jednoduchom návrhu na zastavenie exekúcie, o ktorom nebolo právoplatne rozhodnuté v dobe približne piatich mesiacov od jeho podania, neodôvodňuje záver o porušení ústavných práv sťažovateľky.

7. Popri naznačenej kritike rozsahu textu ústavnej sťažnosti sa nedá neuviesť, že v čl. 46 ods. 1 ústavy niet sťažovateľkou uplatneného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Rovnako nie je žiaden dôvod, aby porušenie tohto práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo vyslovené

„v spojitosti s čl. 38 ods. 2 listiny“, keďže toto ustanovenie listiny je rovnakým základom tohto základného práva ako čl. 48 ods. 2 ústavy.

8. Na okraj sa nedá nevyjadriť k vyčísleniu náhrady trov konania sťažovateľky, ktoré majú predstavovať 4 167,07 eur. Sťažovateľka tvrdí, že v súvislosti so zastúpením neboli poskytnuté len úkony právnej služby spočívajúce v príprave a prevzatí zastúpenia a podania ústavnej sťažnosti, ale aj množstvo ďalších úkonov právnej služby (napr. vyčíslenie trov právneho zastúpenia a porady advokáta s vysokoškolsky vzdelaným konateľom sťažovateľky z 28. mája 2025 od 6.00 h do 8.00 h, od 9.00 h do 11.00 h a od 12.00 h do 14.00 h). I nezaujatému laikovi musí byť zrejmé, že ide o zjavne zmyslenú legendu advokáta sťažovateľky. Veď rozumne nemožno očakávať, že advokát vysokoškolsky vzdelanému konateľovi sťažovateľky musí nad rámec prípravy a prevzatia zastúpenia na opakovaných poradách vysvetľovať podstatu opakovanej ústavnej sťažnosti pre porušenie ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov a prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Takéto opakované vyčíslenie trov zastúpenia advokátom (III. ÚS 37/2025) v konaní o ústavnej sťažnosti je prejavom toho, že advokát sťažovateľky nielen nedbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb, ale pri výkone advokácie postupuje tak, že i v očiach nezaujatého pozorovateľa znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2025

Robert Šorl
predseda senátu